

«پیام ما» به تبیین جامعه شناختی رشد مصرف داروهای لاغری در ایران و جهان می‌پردازد

بدن به‌عنوان پروژه دائمی در اقتصاد زیبایی

روزنامه پیام ما

۱۴۰۵ خرداد ۲۰ | چهارشنبه ۲۰ خرداد ۱۴۰۵ | قیمت ۱۰ هزار تومان |

www.payamema.ir

«پیام ما» چهار دهه سیاست‌گذاری در صنایع دستی ایران را بررسی می‌کند

میراثی بی‌پارادایم صنایع دستی میان هنر و صنعت

حکمرانی محیط‌زیست از پیشگیری تا مستندسازی و بازخوانی پس از جنگ

جنگ تمام می‌شود، زخم طبیعت نه

استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان؛ بدون شناسایی مناطق پرخطر، مستندسازی دقیق خسارت‌ها و برنامه‌های بازخوانی، محیط‌زیست قربانی خاموش جنگ می‌ماند و سهمی از غرامت‌های جنگی ندارد

وزیر ارتباطات در نخستین نشست خبری خود مطرح کرد محدودسازی اینترنت توسعه اینترنت روستایی را کند می‌کند

صندوق‌های توسعه کشاورزی ظرفیت بزرگ با منابع کوچک

پیش به سوی آینده‌ای زیست‌پذیر

نگاهی به گزارش جهانی عدالت ۲۰۲۶ جهان چگونه به عدالت می‌رسد؟

جنگل‌داری نوین فرصتی برای مدیریت پایدار جنگل‌ها

صنایع دستی ایران و انباشت هزینه فرصت‌های ازدست‌رفته

به تمامی منابع کمیاب از جمله زمان، ظرفیت نهادی، سرمایه انسانی و فرصت‌های نهادی توسعه نیز قابل تعمیم است. در این چارچوب، کارآمدی تخصیص منابع زمانی و نهادی وقتی قابل ارزیابی است که ارزش گزینه‌های انتخاب‌نشده نیز مورد توجه و سنجش قرار گیرد. با تعمیم این مفهوم به حوزه صنایع دستی ایران، می‌توان از «هزینه فرصت‌های ازدست‌رفته» به‌عنوان شاخصی برای تحلیل شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد. به بیان دیگر، هزینه فرصت در این حوزه را می‌توان تفاوت میان دستاوردهای بالقوه در صورت اتخاذ سیاست‌های درست و نتایج حاصل از سیاست‌ها و انتخاب‌های فعلی دانست. به عبارت روشن‌تر، هر چه در این حوزه فرصت در دسترس باشد، به همان اندازه شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد. به بیان دیگر، هزینه فرصت در این حوزه را می‌توان تفاوت میان دستاوردهای بالقوه در صورت اتخاذ سیاست‌های درست و نتایج حاصل از سیاست‌ها و انتخاب‌های فعلی دانست. به عبارت روشن‌تر، هر چه در این حوزه فرصت در دسترس باشد، به همان اندازه شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد. به بیان دیگر، هزینه فرصت در این حوزه را می‌توان تفاوت میان دستاوردهای بالقوه در صورت اتخاذ سیاست‌های درست و نتایج حاصل از سیاست‌ها و انتخاب‌های فعلی دانست. به عبارت روشن‌تر، هر چه در این حوزه فرصت در دسترس باشد، به همان اندازه شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد.

با تعمیم این مفهوم به حوزه صنایع دستی ایران، می‌توان از «هزینه فرصت‌های ازدست‌رفته» به‌عنوان شاخصی برای تحلیل شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد. به بیان دیگر، هزینه فرصت در این حوزه را می‌توان تفاوت میان دستاوردهای بالقوه در صورت اتخاذ سیاست‌های درست و نتایج حاصل از سیاست‌ها و انتخاب‌های فعلی دانست. به عبارت روشن‌تر، هر چه در این حوزه فرصت در دسترس باشد، به همان اندازه شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد. به بیان دیگر، هزینه فرصت در این حوزه را می‌توان تفاوت میان دستاوردهای بالقوه در صورت اتخاذ سیاست‌های درست و نتایج حاصل از سیاست‌ها و انتخاب‌های فعلی دانست. به عبارت روشن‌تر، هر چه در این حوزه فرصت در دسترس باشد، به همان اندازه شکاف میان ظرفیت‌های بالقوه و دستاوردهای بالفعل استفاده کرد.

صنایع دستی ایران، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مصادیق اقتصاد فرهنگ و سرمایه نمادین کشور، واجد ظرفیت‌های قابل توجهی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و هویتی است. این حوزه با اتکا به پیشینه تاریخی غنی، تنوع منطقه‌ای و پیوند عمیق با زیست‌بوم‌های فرهنگی، می‌توانست در مسیر توسعه متوازن، بویژه در مناطق کمتر توسعه‌یافته و دور از مرکز، نقش محوری ایفا کند. با این حال، در سال‌های اخیر این عرصه با مجموعه‌ای از فرصت‌های تحقق‌نیافته مواجه بوده و در نتیجه این شرایط، انباشتی از «هزینه‌های فرصت ازدست‌رفته» بر اقتصاد فرهنگ ایران تحمیل شده است. پدیده‌ای که می‌توان آن را در چارچوب ساختار حکمرانی فرهنگی و اقتصادی کشور بهتر تحلیل کرد.

در دو دهه گذشته، در سطح سیاست‌گذاری کلان، شواهد متعدد نشان می‌دهد که صنایع دستی در اولویت‌بندی اسناد بالادستی و برنامه‌های توسعه‌ای کشور، جایگاه ثابتی و راهبردی نداشته است. این مسئله در کنار محدود بودن کارآمدی سازوکارهای اجرایی، ضعف در بهره‌گیری از ظرفیت‌های قانونی موجود و نبود یک نظام سیاستی یکپارچه در مدیریت دولتی صنایع دستی، موجب شد تا این حوزه نتواند متناسب با ظرفیت‌های خود در فرایند توسعه ملی ایفای نقش کند. از سوی دیگر، مسائلی همچون ناکارآمدی نظام بیمه‌ای هنرمندان و ضعف در فرایندهای حمایت از معیشت آنان، انتصاب مدیران فاقد تجربه و شناخت لازم، چالش‌های ساختاری در زنجیره تولید و توزیع، و فقدان رویکرد منسجم در بازاریابی داخلی و بین‌المللی، همچنان از مسائلی حل‌نشده این عرصه باقی‌مانده است.

در مقابل این شرایط، برخی از رویکردهای مدیریتی در سطح کلان بیشتر معطوف به اقدامات نمادین و نمایشی، نشست‌های مقطعی و مواضع رسانه‌ای بوده‌اند، بی‌آنکه این اقدامات به خروجی‌های نهادی و تغییرات ساختاری پایدار در زیست‌بوم صنایع دستی ایران منجر شوند. این وضعیت، از منظر حکمرانی عمومی، بیانگر فاصله میان «سیاست اعلامی» و «سیاست اعمالی» در این حوزه است؛ پدیده‌ای که با اندکی تأمل و شناخت میدانی از وضعیت فعلی صنایع دستی ایران، می‌توان رد آن را به‌وضوح در سطوح ملی، منطقه‌ای و استانی مشاهده کرد.

در ادامه این نوشتار و برای تحلیل دقیق‌تر این وضعیت در حوزه صنایع دستی، از مفهوم اقتصادی «هزینه فرصت» بهره خواهیم گرفت. هزینه فرصت (Opportunity Cost) در علم اقتصاد به ارزش بهترین گزینه جایگزین از دست‌رفته در نتیجه انتخاب یک گزینه خاص اطلاق می‌شود. این مفهوم نه تنها به منابع مالی، بلکه به تمامی منابع کمیاب از جمله زمان، ظرفیت نهادی، سرمایه انسانی و فرصت‌های نهادی توسعه نیز قابل تعمیم است. در این چارچوب، کارآمدی تخصیص منابع زمانی و نهادی وقتی قابل ارزیابی است که ارزش گزینه‌های انتخاب‌نشده نیز مورد توجه و سنجش قرار گیرد.

دارهایی که بر دار شدند

پایه مناسبت روز ملی فرش

نادرست در شدت بخشیدن به اثر تحریم‌های خارجی را مهم می‌دانند. نگرانی جدی دیگر، کنار رفتن نسل جوان از صنعت فرش دستباف است. رشته‌ای که نسل‌ها با آن بزرگ شده‌اند، دیگر برای جوانان روستایی جذابیتی ندارد؛ چون صرفه ندارد، آینده‌ای معلوم ندارد، و بازاری مطمئن ندارد. مهاجرت از روستا به شهر تسریع می‌شود. دار قالی‌ها خاموش می‌مانند و دانشی که در هیچ کتابی ثبت نشده، با پیرشدن دستان بافندگان، به فراموشی می‌رود.

ایران از نظر داشتن بیشترین شهرها و روستاهای دارای ثبت جهانی در حوزه صنایع دستی، مقام نخست جهان را دارد. رتبه‌ای که افتخارآمیز است، اما اگر با حمایت واقعی همراه نشود، تنها خاموشی می‌ماند و دانشی که در هیچ کتابی ثبت نشده، با پیرشدن دستان بافندگان، به فراموشی می‌رود.

صادرات فرش دستباف ایران در اوج خود به بیش از دو میلیارد دلار می‌رسید و حتی پس از افت‌های بعدی، تا سال ۱۳۷۴ هیچ‌گاه از پانصد میلیون دلار کمتر نشد. اما در سال ۱۴۰۳، مجموع صادرات فرش دستباف و گبه به ۴۱٫۷ میلیون دلار رسیده است. آمار هفت‌ماهه ۱۴۰۴ نیز نشان می‌دهد این رقم به ۲۳٫۵ میلیون دلار افت کرده. روندی که نه تنها متوقف نشده که بار دیگر در مسیر افول است. در مقایسه با اوج تاریخی، این کاهش بیش از نود درصد است. اما این فقط یک بحران تجاری نیست. رئیس مرکز ملی فرش ایران هشدار داده که بیش از هشتاد درصد تولید فرش دستباف کشور بر دوش زنان است و تحریم فرش تنها تحریم یک کالا نیست، بلکه تحریم فرهنگ، خانواده و اشتغال بیش از دو میلیون نفر است. فعالان این حوزه از موانع داخلی به‌عنوان «تحریم داخلی» یاد می‌کنند و نقش سیاست‌گذاری

نگاه

پایه مناسبت روز ملی فرش

نادرست در شدت بخشیدن به اثر تحریم‌های خارجی را مهم می‌دانند. نگرانی جدی دیگر، کنار رفتن نسل جوان از صنعت فرش دستباف است. رشته‌ای که نسل‌ها با آن بزرگ شده‌اند، دیگر برای جوانان روستایی جذابیتی ندارد؛ چون صرفه ندارد، آینده‌ای معلوم ندارد، و بازاری مطمئن ندارد. مهاجرت از روستا به شهر تسریع می‌شود. دار قالی‌ها خاموش می‌مانند و دانشی که در هیچ کتابی ثبت نشده، با پیرشدن دستان بافندگان، به فراموشی می‌رود.

ایران از نظر داشتن بیشترین شهرها و روستاهای دارای ثبت جهانی در حوزه صنایع دستی، مقام نخست جهان را دارد. رتبه‌ای که افتخارآمیز است، اما اگر با حمایت واقعی همراه نشود، تنها خاموشی می‌ماند و دانشی که در هیچ کتابی ثبت نشده، با پیرشدن دستان بافندگان، به فراموشی می‌رود.

صادرات فرش دستباف ایران در اوج خود به بیش از دو میلیارد دلار می‌رسید و حتی پس از افت‌های بعدی، تا سال ۱۳۷۴ هیچ‌گاه از پانصد میلیون دلار کمتر نشد. اما در سال ۱۴۰۳، مجموع صادرات فرش دستباف و گبه به ۴۱٫۷ میلیون دلار رسیده است. آمار هفت‌ماهه ۱۴۰۴ نیز نشان می‌دهد این رقم به ۲۳٫۵ میلیون دلار افت کرده. روندی که نه تنها متوقف نشده که بار دیگر در مسیر افول است. در مقایسه با اوج تاریخی، این کاهش بیش از نود درصد است. اما این فقط یک بحران تجاری نیست. رئیس مرکز ملی فرش ایران هشدار داده که بیش از هشتاد درصد تولید فرش دستباف کشور بر دوش زنان است و تحریم فرش تنها تحریم یک کالا نیست، بلکه تحریم فرهنگ، خانواده و اشتغال بیش از دو میلیون نفر است. فعالان این حوزه از موانع داخلی به‌عنوان «تحریم داخلی» یاد می‌کنند و نقش سیاست‌گذاری

خانه آیت‌الله طالقانی تا پایان شهریور به موزه تبدیل می‌شود

معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی البرز گفت: خانه تاریخی آیت‌الله طالقانی تا پایان شهریورماه سال جاری به موزه‌ای برای نمایش اسناد، آثار و یادگارهای این شخصیت برجسته تبدیل و آماده بهره‌برداری خواهد شد. شهپاز محمودی با اشاره به جایگاه ویژه خانه تاریخی آیت‌الله طالقانی در میراث‌فرهنگی استان، اظهار کرد: منزل مرحوم آیت‌الله طالقانی یکی از ارزشمندترین و شاخص‌ترین بناهای تاریخی استان محسوب می‌شود که علاوه‌بر برخورداری از ویژگی‌های معماری و هنویی، به‌واسطهٔ انتساب به یکی از شخصیت‌های تأثیرگذار تاریخ معاصر ایران از اهمیت فرهنگی و اجتماعی ویژه‌ای برخوردار است.

او افزود: این مجموعه در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده و همین موضوع مسئولیت دستگاه‌های متولی را برای حفاظت، نگهداری و احیای آن دوچندان کرده است. اداره کل میراث‌فرهنگی البرز نیز با همین رویکرد، حفظ و بهره‌برداری فرهنگی از این بنای ارزشمند را در دستور کار قرار داده است.

محمودی تصریح کرد: امروز نگاه ما به آثار تاریخی، نگاهی مبتنی بر احیای هویت و بازگرداندن آن‌ها به چرخه زندگی فرهنگی جامعه است. خانه آیت‌الله طالقانی نیز می‌تواند به‌مرکز برای معرفی اندیشه‌ها، فعالیت‌ها و نقش این شخصیت برجسته در تحولات سیاسی و اجتماعی کشور تبدیل شود.

معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی البرز ادامه داد: در همین راستا، شنست مشترکی با فرزند مرحوم آیت‌الله طالقانی برگزار شد و طی آن درباره نحوه اجرای طرح مرمت، بازسازی، ساماندهی فضاها و همچنین چگونگی استقرار آثار و اسناد مرتبط با ایشان گفت‌وگو و هماهنگی‌های لازم انجام شد.

این مسئول بیان کرد: خوشبختانه برای اجرای این طرح، اعتبار مناسبی از ساوزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی تخصیص‌یافته است که این موضوع امکان آغاز عملیات اجرایی و تسریع روند آماده‌سازی مجموعه را فراهم می‌کند. محمودی با اشاره به برنامه‌های پیش‌بینی شده برای این مجموعه گفت: هدف این است که خانه تاریخی آیت‌الله طالقانی فقط به یک بنای مرمت‌شده تبدیل نشود، بلکه به موزه‌ای پویا و انگیزار بدل شود که بتواند ویژگی‌بخشی از تاریخ معاصر ایران باشد. / اسپنا

فریدون بیگلری عضو آکادمی بین‌المللی «پیش از تاریخ» شد

فریدون بیگلری، پژوهشگر برجسته پارینه‌سنگی و از چهره‌های شناخته‌شده پژوهش‌های پیش از تاریخ ایران، به‌عنوان عضو اصلی آکادمی بین‌المللی پیش از تاریخ و آغازتاریخی انتخاب شد؛ رویدادی علمی و کم‌سابقه که برای نخستین‌بار نام یک پژوهشگر ایرانی را در جمع اعضای این نهاد معتبر جهانی قرار می‌دهد و بیانگر جایگاه ویژه‌اشدن باستان‌شناسی ایران در عرصه‌های بین‌المللی است.

فریدون بیگلری، پژوهشگر برجسته حوزه باستان‌شناسی پارینه‌سنگی، در فهرست اعضای سال ۲۰۲۶ آکادمی بین‌المللی پیش از تاریخ و آغازتاریخی به‌عنوان یکی از پنج عضو جدید گروه «پیش از تاریخ» این نهاد علمی معتبرانتخاب شد؛ جایگاهی که برای نخستین‌بار به یک باستان‌شناس ایرانی اختصاص می‌یابد. آکادمی بین‌المللی پیش از تاریخ و آغازتاریخی در سال ۲۰۲۱ در پاریس و با ابتکار اتحادیه بین‌المللی علوم پیش از تاریخ و آغازتاریخی تأسیس شد و مأموریت آن بهره‌گیری از ظرفیت علمی برجسته‌ترین پژوهشگران جهان برای توسعه دانش و پژوهش‌های مرتبط با تاریخ جوامع انسانی از نخستین خاستگاه‌های بشر تا پایان عصر آهن است.

گروه پیش از تاریخ این آکادمی به طور ویژه بر مطالعات مرتبط با جوامع شکارگر – گردآورنده، فرایندهای تکامل فرهنگی وزیستی انسان وتحولات جوامع اولیه تمرکز دارد. انتخاب بیگلری در این بخش، بازتابی از اعتبار علمی و نقش اثرگذار پژوهش‌های وی در حوزه مطالعات پارینه‌سنگی در سطح بین‌المللی ازرنیابی می‌شود.

از ویژگی‌های برجسته این آکادمی، حضور شماری از نام‌آرژوین باستان‌شناسان و دانشمندان جهان در میان اعضای آن است؛ چهره‌هایی که هر یک سهمی تعیین‌کننده در پیشبرد مرزهای دانش باستان‌شناسی و انسان‌شناسی داشته‌اند و آثار علمی آنان مبنای بسیاری از پژوهش‌های معاصر این حوزه به‌شمار می‌رود.

ساختار این نهاد علمی متشکل از ۲۰ عضو در سه رده «افتخاری»، «اصلی» و «وابسته» است و انتخاب اعضا بر اساس معیارهایی همچون دستاوردهای علمی برجسته، سابقه فعالیت‌های میدانی، تأثیرگذاری پژوهشی و اعتبار بین‌المللی صورت می‌گیرد. فریدون بیگلری، دانش‌آموخته دکتری باستان‌شناسی پارینه‌سنگی از دانشگاه یورود فرانسه، نیز پیش از دو دهه فعالیت علمی و پژوهشی، نقش مؤثری در توسعه مطالعات پیش از تاریخ ایران ایفا کرده است. / امیراث‌آریا

۴

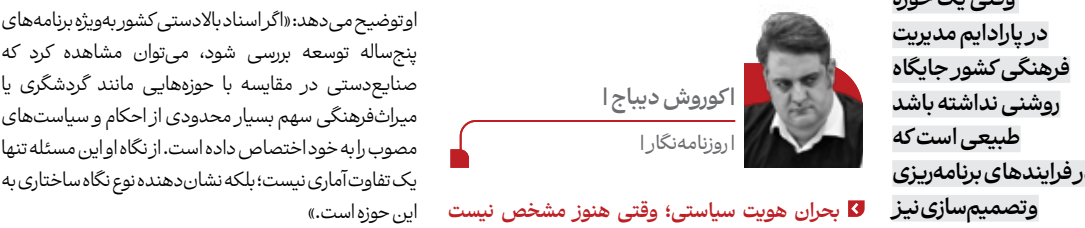
— ۳ —

«پیام ما» چهار دهه سیاست‌گذاری در صنایع‌دستی ایران را بررسی می‌کند

میراثی بی‌پارادایم؛ صنایع‌دستی میان هنر و صنعت

در ادبیات توسعه فرهنگی، صنایع‌دستی معمولاً در زمره حوزه‌هایی قرار می‌گیرد که در تقاطع اقتصاد محلی، میراث ناملموس و نظام‌های دانشی بومی شکل می‌گیرند. این ویژگی دوگانه سبب می‌شود که مدیریت آن صرفاً با مَنطق تولید صنعتی یا صرفاً با رویکردِ حفاظت فرهنگی قابل‌توضیح نباشد. در ایران اما به نظر می‌رسد دقیقاً همین پیچیدگی ما‌هوق به یکی از نقاط مهم در سیاست‌گذاری تبدیل شده است. با وجود گستره کم‌نظیر رشته‌های صنایع‌دستی، پرانگندگی جغرافیایی تولید و نقش تاریخی آن در اقتصاد مناطق مختلف کشور، این حوزه در بسیاری از مباحث کلان توسعه‌ای کمتر به‌عنوان یک مسئله ساختاری موردتوجه قرار گرفته است. پرسش اساسی اینجاست که چرا یکی از قدیمی‌ترین نظام‌های تولید فرهنگی در ایران هنوز در سطح سیاست‌گذاری با یک چارچوب تحلیلی منسجم مواجه نشده است.

از سوی دیگر تحولات چند دهه اخیر در اقتصاد جهانی صنایع فرهنگی، جایگاه صنایع‌دستی را در بسیاری از کشورها از یک فعالیت سنتی به بخشی از زنجیره اقتصاد خلاق ارتقا داده است؛ حوزه‌ای که به واسطه پیوند میان دانش بومی، طراحی معاصر، گردشگری فرهنگی و بازارهای جهانی می‌تواند به یکی از موتورهای توسعه محلی تبدیل شود. در چنین فضایی این پرسش اهمیت پیدا می‌کند که صنایع‌دستی ایران تا چه اندازه توانسته در این تحولات جایگاه خود را بازتعریف کند. آیا سیاست‌های موجود توانسته‌اند میان تولید سنتی، بازار معاصر و نظام آموزش و پژوهش پیوند ایجاد کنند یا آنچه شکل گرفته مجموعه‌ای از برنامه‌های پرانگنده و کوتاه‌مدت بوده است که هنوز به یک راهبرد توسعه‌ای تبدیل نشده‌اند. هم‌زمان مجموعه‌ای از نشانه‌ها در سال‌های اخیر توجه پژوهشگران را به وضعیت این حوزه جلب کرده است؛ از تغییر الگوهای تولید و مصرف در بازار صنایع‌دستی گرفته تا تحول در ساختارهای اشتغال محلی، مهاجرت نیروهای ماهر و تغییر نسبت میان دانش سنتی و آموزش رسمی در این حوزه. هر یک از این تحولات پرسش‌های مهمی را درباره آینده صنایع‌دستی ایران مطرح می‌کنند: آیا زیرساخت‌های مدیریتی و سیاستی موجود قادر به مواجهه با این دگرگونی‌ها هستند؟ نقش نهادهای علمی و پژوهشی در تحلیل این تحولات چه بوده است؟ و مهم‌تر از همه اینکه در غیاب یک نظام داده‌محور و تحلیل‌محور، تصمیم‌گیری درباره آینده این حوزه بر چه مبنایی صورت می‌گیرد. همین پرسش‌ها زمینه‌ای است که در ادامه گزارش و در گفت‌وگو با کارشناسان به مناسبت آغاز هفته صنایع‌دستی این حوزه موردبررسی قرار می‌گیرد.

اکورش دبیاج ا

روزنامه‌نگار ا

بحران هویت سیاستی؛ وقتی هنوز مشخص نیست صنایع‌دستی هنر است یا صنعت

«حجت‌الله مرادخانی»، پژوهشگر صنایع‌دستی و مدیر دانشگاه، معتقد است: «یکی از ریشه‌ای‌ترین مشکلات صنایع‌دستی در ایران به مسئله جایگاه آن در نظام سیاست‌گذاری کشور بازمی‌گردد.» به گفته او هنوز در سطح تصمیم‌گیری کلان مشخص نشده است که صنایع‌دستی باید به‌عنوان یک صنعت اقتصادی دیده شود یا به‌عنوان یک حوزه هنری و فرهنگی.

مرادخانی در گفت‌وگو با «پیام ما» می‌گوید: «همین بلاکلیفی مفهومی در عمل به بلاکلیفی مدیریتی منجر شده‌است. وقتی یک حوزه در پارادایم مدیریت فرهنگ کشور جایگاه روشنی نداشته باشد، طبیعی است که در فرایندهای برنامه‌ریزی و تصمیم‌سازی نیز به حاشیه رانده شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور اعلام کرد

۲۰۳ همت تسهیلات برای هنرمندان صنایع‌دستی

سرپرست معاون صنایع‌دستی کشور آخرین آمار هنرمندان و فراوانی رشته‌های صنایع‌دستی را اعلام کرد و از اختصاص ۲۰۳ همت تسهیلات به ۱۸ هزار نفر هنرمند صنایع‌دستی خبر داد.

«بهروز ندایی»، سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در نشست خبری که به مناسبت روز جهانی صنایع‌دستی برگزار شد، آخرین آمار جمع‌آوری‌شده از صنایع‌دستی را ارائه کرد و افزود: «در حال حاضر ۶۲۳ هزار و ۹۹۵ نفر شاغل در حوزه صنایع‌دستی داریم. از آن تعداد، ۵۰۸ هزار نفر بانوان و ۱۱۹ هزار نفر آقایان هستند که در حوزه صنایع‌دستی و در ۱۸ گروه رشته‌های صنایع‌دستی فعالیت می‌کنند.» او ادامه داد: «تعداد رشته‌هایی که تا امروز برای آن‌ها مجوز صادر شده و مصوبه وزارتخانه را دریافت کرده‌اند، ۲۹۹ رشته است. این تعداد حدود ۸۰ درصد صنایع‌دستی رایج کشور را شامل می‌شود؛ یعنی برای ۸۰ درصد رشته‌های صنایع‌دستی کشور مجوز فعالیت صادر شده است. اگر بخواهیم به‌صورت گذرا، فراوانی فعالان صنایع‌دستی را بررسی کنیم، بیشترین تعداد فعالان حدود ۱۵۸ هزار نفر در رشته‌های بافت‌های داری فعالیت دارند. پس از آن، صنایع‌دستی چوبی و حصیری قرار دارد که حدود ۶۴ هزار نفر در این حوزه مشغول فعال هستند. در رتبه بعدی، پوشاک سنتی با حدود ۶۲ هزار نفر قرار دارد و صنایع‌دستی سفال حدود ۵۸ هزار نفر قرار می‌گیرند. این ترتیب تا رشته‌هایی مانند صنایع‌دستی مبتنی بر استخوان ادامه پیدا می‌کند که تعداد فعالان آن‌ها کمتر از ۵۰ نفر است.»

ندایی گفت: «این آمار نشان می‌دهد بیش از ۶۰ درصد صنایع‌دستی، کاربردی است که هم در

نداشت؛ درحالی‌که در بسیاری از کشورها این حوزه یکی از محورهای اصلی اقتصاد خلاق محسوب می‌شود.

این پژوهشگر صنایع‌دستی تأکید می‌کند: «تا زمانی که تکلیف جایگاه صنایع‌دستی در سیاست‌گذاری فرهنگی و اقتصادی کشور مشخص نشود، نمی‌توان انتظار داشت که این حوزه به‌طور جدی وارد برنامه‌های توسعه شود.»

❖ سیاست‌گذاری نمایشی؛ وقتی اقدامات نمادین جای اصلاح ساختاری را می‌گیرد

مرادخانی یکی دیگر از مشکلات مدیریت صنایع‌دستی را غلبه نوعی رویکرد نمایشی در سیاست‌گذاری می‌داند. به گفته او در سال‌های گذشته اقدامات متعددی در این حوزه انجام شده که بیشتر جنبه نمادین یا تبلیغاتی داشته‌اند، اما تأثیر قابل‌توجهی بر حل مسائل ساختاری صنایع‌دستی نگذاشته‌اند.

این پژوهشگر صنایع‌دستی توضیح می‌دهد: «در بسیاری از موارد برنامه‌هایی اجرا می‌شوند که در کوتاه‌مدت بازتاب رسانه‌ای دارند، اما به بهبود شرایط تولیدکنندگان یا اصلاح زیرساخت‌های بازار منجر نمی‌شوند.»

به گفته مرادخانی مسئله مهم‌تر آن است که در ساختار مدیریتی صنایع‌دستی سازوکار مشخصی برای ارزیابی عملکرد و پاسخگویی وجود ندارد. در نتیجه بسیاری از تصمیم‌ها بدون آنکه پیامدهای آنها به‌طور دقیق بررسی شود اجرا می‌شوند.

او می‌گوید: «در طول سال‌های گذشته کمتر دیده شده است که یک وزیر، معاون یا مدیر به دلیل نتایج تصمیم‌های خود در حوزه صنایع‌دستی مورد بازخواست قرار گیرد. در چنین شرایطی طبیعی است که سیاست‌گذاری به سمت اقدامات کوتاه‌مدت و نمایشی سوق پیدا کند.»

مرادخانی تأکید می‌کند: «یکی از نشانه‌های این وضعیت در نحوه برخورد با برخی طرح‌ها و برنامه‌ها قابل‌مشاهده است. بسیاری از پروژه‌ها بدون نظام پایش و ارزیابی اجرا می‌شوند و پس از مدتی نیز عملاً فراموش می‌شوند.»

سازوکارهای رونق‌یافته در مسائل اصلی صنایع‌دستی طی سال‌ها روی هم انباشته شوند و به گسل‌های ساختاری تبدیل شوند. گسل‌هایی که در شرایط بحران اقتصادی یا شوک‌های بازار می‌توانند آسیب‌های جدی‌تری به این حوزه وارد کنند.

❖ ثبت‌های جهانی بدون سنجش اثر؛ دستاورد نمادین یا توسعه واقعی؟

یکی از سیاست‌هایی که در سال‌های اخیر موردتوجه قرار گرفته ثبت جهانی شهرها و روستاهای صنایع‌دستی است. شهرهایی مانند اصفهان، تبریز، سیرجان، میروان و مشهد عنوان شهر جهانی صنایع‌دستی را دریافت کرده‌اند.

با این‌حال مرادخانی معتقد است پرسش اصلی درباره این ثبت‌ها هنوز بی‌پاسخ مانده است.

او می‌گوید: «باید بررسی شود که این ثبت‌ها چه تأثیری بر اقتصاد صنایع‌دستی در این شهرها داشته‌اند. آیا تولید افزایش یافته است؟ آیا صادرات رشد کرده است؟ آیا وضعیت معیشتی هنرمندان بهبود یافته‌است؟»

به گفته نیکخواه مطالعه جامع و دقیقی درباره اثرات اقتصادی و اجتماعی این ثبت‌ها انجام نشده است. در نتیجه مشخص نیست که این اقدامات تا چه اندازه توانسته‌اند به توسعه واقعی صنایع‌دستی کمک کنند.»

او تأکید می‌کند: «اگر ثبت‌های جهانی تنها به‌عنوان یک دستاورد نمادین مطرح شوند، نمی‌توانند نقش در حل مشکلات ساختاری این حوزه ایفا کنند.»

این پژوهشگر صنایع‌دستی معتقد است: «برای بهره‌گیری واقعی از این ظرفیت‌ها لازم است نظامی برای پایش و ارزیابی اثرات این ثبت‌ها ایجاد شود؛ نظامی که بتواند تغییرات بازار، اشتغال و تولید را در این شهرها به‌طور دقیق بررسی کند.»

❖ خطر گسست نسلی؛ دانش استادکاران در آستانه فراموشی

ایران را خطر گسست نسلی در انتقال مهارت‌ها می‌داند. به گفته او بسیاری از استادکاران قدیمی که حاملان دانش سنتی این حوزه هستند در سال‌های اخیر از دنیا رفته‌اند یا در آستانه بازنشستگی قرار دارند.

این استادکاران هرگز مستندسازی نشده است. در نتیجه با از دست رفتن آنان بخشی از دانش فنی و هنری صنایع‌دستی نیز از بین می‌رود.»

مرادخانی تأکید می‌کند: «صنایع‌دستی تنها تولید یک شیء نیست؛ بلکه مجموعه‌ای از دانش‌های فنی، زیبایی‌شناسی و مهارت‌ها می‌شود.»

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

فرهنگی را در خود جای داده است. از این رو وزارتسررتن این دانش‌ها می‌تواند به معنای از دست رفتن بخشی از میراث ناملموس ایران باشد.»

این پژوهشگر صنایع‌دستی تصریح می‌کند: «در بسیاری از کشورها برنامه‌های جدی برای ثبت و مستندسازی تجربه استادکاران وجود دارد، اما در ایران این موضوع هنوز به یک اولویت جدی تبدیل نشده‌است.»

مرادخانی معتقد است: «اگر این روند ادامه پیدا کند، برخی رشته‌های صنایع‌دستی ممکن است در آینده نزدیک با کمبود استادکاران ماهر روبرو شوند.»

❖ صنایع‌دستی فراتر از اقتصاد؛ هشدار درباره از دست رفتن سرمایه فرهنگی

«مینا کمالی»، هنرمند صنایع‌دستی در گفت‌وگو با «پیام ما» در تحلیل وضعیت صنایع‌دستی تأکید می‌کند که این حوزه را نباید صرفاً در چارچوب اقتصاد یا تولید کالا تحلیل کرد. به گفته او صنایع‌دستی یکی از مهم‌ترین حاملان حافظه فرهنگی جامعه ایرانی است.

این هنرمند صنایع‌دستی توضیح می‌دهد: «در بسیاری از آثار صنایع‌دستی لایه‌هایی از زیبایی عملکرد و پاسخگویی وجود ندارد. در نتیجه بسیاری از تصمیم‌ها بدون آنکه پیامدهای آنها به‌طور دقیق بررسی شود اجرا می‌شوند.

او می‌گوید: «در طول سال‌های گذشته کمتر دیده شده است که یک وزیر، معاون یا مدیر به دلیل نتایج تصمیم‌های خود در حوزه صنایع‌دستی مورد بازخواست قرار گیرد. در چنین شرایطی طبیعی است که سیاست‌گذاری به سمت اقدامات کوتاه‌مدت و نمایشی سوق پیدا کند.»

مرادخانی تأکید می‌کند: «یکی از نشانه‌های این وضعیت در نحوه برخورد با برخی طرح‌ها و برنامه‌ها قابل‌مشاهده است. بسیاری از پروژه‌ها بدون نظام پایش و ارزیابی اجرا می‌شوند و پس از مدتی نیز عملاً فراموش می‌شوند.»

سازوکارهای رونق‌یافته در مسائل اصلی صنایع‌دستی طی سال‌ها روی هم انباشته شوند و به گسل‌های ساختاری تبدیل شوند. گسل‌هایی که در شرایط بحران اقتصادی یا شوک‌های بازار می‌توانند آسیب‌های جدی‌تری به این حوزه وارد کنند.

❖ ثبت‌های جهانی بدون سنجش اثر؛ دستاورد نمادین یا توسعه واقعی؟

یکی از سیاست‌هایی که در سال‌های اخیر موردتوجه قرار گرفته ثبت جهانی شهرها و روستاهای صنایع‌دستی است. شهرهایی مانند اصفهان، تبریز، سیرجان، میروان و مشهد عنوان شهر جهانی صنایع‌دستی را دریافت کرده‌اند.

با این‌حال مرادخانی معتقد است پرسش اصلی درباره این ثبت‌ها هنوز بی‌پاسخ مانده است.

او می‌گوید: «باید بررسی شود که این ثبت‌ها چه تأثیری بر اقتصاد صنایع‌دستی در این شهرها داشته‌اند. آیا تولید افزایش یافته است؟ آیا صادرات رشد کرده است؟ آیا وضعیت معیشتی هنرمندان بهبود یافته‌است؟»

به گفته نیکخواه مطالعه جامع و دقیقی درباره اثرات اقتصادی و اجتماعی این ثبت‌ها انجام نشده است. در نتیجه مشخص نیست که این اقدامات تا چه اندازه توانسته‌اند به توسعه واقعی صنایع‌دستی کمک کنند.»

او تأکید می‌کند: «اگر ثبت‌های جهانی تنها به‌عنوان یک دستاورد نمادین مطرح شوند، نمی‌توانند نقش در حل مشکلات ساختاری این حوزه ایفا کنند.»

این پژوهشگر صنایع‌دستی معتقد است: «برای بهره‌گیری واقعی از این ظرفیت‌ها لازم است نظامی برای پایش و ارزیابی اثرات این ثبت‌ها ایجاد شود؛ نظامی که بتواند تغییرات بازار، اشتغال و تولید را در این شهرها به‌طور دقیق بررسی کند.»

ایران را خطر گسست نسلی در انتقال مهارت‌ها می‌داند. به گفته او بسیاری از استادکاران قدیمی که حاملان دانش سنتی این حوزه هستند در سال‌های اخیر از دنیا رفته‌اند یا در آستانه بازنشستگی قرار دارند.

این استادکاران هرگز مستندسازی نشده است. در نتیجه با از دست رفتن آنان بخشی از دانش فنی و هنری صنایع‌دستی نیز از بین می‌رود.»

مرادخانی تأکید می‌کند: «صنایع‌دستی تنها تولید یک شیء نیست؛ بلکه مجموعه‌ای از دانش‌های فنی، زیبایی‌شناسی و مهارت‌ها می‌شود.»

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی ادامه داد: «فعالان صنایع‌دستی نیز متحمل خسارت شدند. بخش عمده این خسارت‌ها ناشی از کاهش فروش و محدودشدن بازار بود. ۲/۱ همت به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم فعالان صنایع‌دستی در کشور متحمل ضرر و زیان شدند. به‌عنوان مثال، اگر شرایط عادی برقرار بود، در استان‌هایی مانند قشم یا کیش نمایشگاه‌های متعددی در حوزه صنایع‌دستی برگزار می‌شد که نقش مهمی در فروش تولیدات داشتند.»

او در ادامه آمار صادرات صنایع‌دستی را امیدوارکننده دانست و افزود: «سال گذشته حدود ۲۲۳ میلیون دلار صادرات رسمی ثبت شده‌است. البته این تنها بخشی از واقعیت است، زیرا بخش قابل‌توجهی از صادرات صنایع‌دستی به‌صورت چمدانی یا غیرمستقیم انجام می‌شود.»

سرپرست معاونت صنایع‌دستی کشور در پاسخ به این پرسش که یکی از مشکلاتی که هنرمندان صنایع‌دستی مطرح می‌کنند، موضوع بیمه است. بسیاری از آن‌ها ناچار هستند از طریق اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خدمات بیمه‌ای استفاده کنند، برنامه وزارتخانه برای واگذار خواهیم کرد و از آن‌ها حمایت می‌کنیم تا این فضاها را تکمیل کرده و توسعه دهند. با اجری این برنامه، تکلیف بازبرجای‌های صنایع‌دستی کشور

ندایی در پاسخ به پرسشی درباره خسارات جنگ به بخش صنایع‌دستی گفت: «خسارت‌های ناشی از جنگ در حوزه صنایع‌دستی جدی بود و در بخش‌های مختلف میراث‌فرهنگی و گردشگری نیز آسیب‌های جدی وارد شده است. در حوزه میراث‌فرهنگی، ۱۴۹ اثر تاریخی به‌صورت مستقیم یا بر اثر موج انفجار و اصابت‌های غیرمستقیم آسیب دیدند. همچنین هفت از ساختمان‌های اداری و مجموعه‌های وابسته نیز دچار خسارت شدند. در مجموع، ۱۵۶ درصد سهم بیمه آسیب ثبت شده که خسارت‌های قابل‌توجهی را به دنبال داشته‌است.»

UNDP | ۱۶۱

نگاهی به گزارش جهانی عدالت ۲۰۲۶؛ جهان چگونه به عدالت می‌رسد؟

پیش به سوی آینده‌ای زیست‌پذیر

این گزارش نه صرفاً یک سند علمی، بلکه مانیفستی برای بازتوزیع رادیکال ثروت دموکراتیزه کردن نهادهای جهانی و تغییر بنیادین رابطه انسان با طبیعت و با یکدیگر است

آیا می‌توان جهانی ساخت که هم از نظر اقتصادی عادلانه باشد و هم در مرزهای محیط‌زیستی کره‌زمین باقی بماند؟ این پرسش مرکزی گزارش جهانی عدالت ۲۰۲۶ است؛ گزارشی حاصل همکاری ۴۵ پژوهشگر و بیش از ۲۰۰ متخصص در چارچوب پروژه جهانی عدالت. پاسخ گزارش به این سوال، بله است. چنین جهانی ممکن است، اما تنها در صورتی که هم‌زمان سه تحول بزرگ اتفاق بیفتد. اول، گذار سریع به سمت انرژی‌های پاک. دوم، تغییر بنیادین در الگوهای مصرف و تولید به سمت آنچه گزارش کفایت می‌نامد. سوم، کاهش چشمگیر نابرابری درآمد، ثروت و قدرت در سطح جهان. این گزارش این سه بُعد را در یک مدل کمی ترکیب کرده و نشان می‌دهد که نه تنها اهداف اقلیمی، بلکه عدالت اقتصادی نیز در این مسیر قابل دستیابی است.

یورو و در آمریکای شمالی ۴۵۹۰ یورو است. این یعنی شکافی ۱۶ برابری بین این دو طیف درآمدی وجود دارد که باید از بین برود. برای رسیدن به این هدف، رشد سالانه کشورهای ثروتمند امروز باید نزدیک به صفر باشد، درحالی‌که کشورهای فقیر باید با نرخ سه تا چهار درصد رشد کنند؛ رقمی که می‌توان آن را با معجزه اقتصادی شرق آسیا در هفتاد و پنج سال گذشته مقایسه کرد.

اما همکاری درآمدی به معنای افزایش مصرف بیش از حد نیست. گزارش بر چهار رکن «کفایت» تأکید می‌کند. رکن اول، کاهش چشمگیر ساعت کار سالانه هر شاغل از ۲۱۰۰ ساعت به ۱۰۰۰ ساعت است که یعنی حدود ۲۵ ساعت کار در

انگین شریفی | خبرنگار

در آغاز این سند، هدفی مهم برای سال ۲۱۰۰ تعیین می‌شود، هم‌گرایی کامل درآمد ملی سرانه همه کشورها در سطح ۵۰۰۰ یورو در ماه (۶۰۰۰ یورو در سال، به قیمت ثابت ۲۰۲۵). این رقم در حالی پیشنهاد می‌شود که در سال ۲۰۲۵، درآمد ماهانه در آفریقای جنوب صحرانها ۲۹۰

در بخش ثروت امروز نیمی از مردم فقیر جهان فقط ۲ درصد از کل ثروت را در اختیار دارند درحالی‌که میلیاردرها (که جمعیتی ناچیز هستند) صاحب ۶۰٫۴ درصد ثروت جهان هستند

یادداشت |

هفته. این کاهش ادامه روند تاریخی جنبش‌های کارگری در دوره ۱۸۶۰ تا ۱۹۸۰ است، اما این بار برای کاهش رذیله‌های مادی (کل مقدار مواد خامی که برای تأمین نیازهای مصرف نهایی استخراج می‌شود) اقتصاد دنبال می‌شود. رکن دوم، برابری کامل جنسیتی در بازار کار است، این یعنی نرخ اشتغال برابر، ساعت کار اقتصادی و خانگی برابر و دستمزد میانگین برابر برای زنان و مردان. رکن سوم، تغییر ساختاری اقتصاد است. امروز سهم بخش‌های مادی مانند خوراک، مسکن، تولید، انرژی و حمل‌ونقل در کل هزینه‌های جهانی ۵۳ درصد است و این رقم در پنجاه سال گذشته ثابت مانده. گزارش پیش‌بینی می‌کند این سهم تا ۲۱۰۰ به ۳۵ درصد کاهش یابد و در مقابل، سهم ساعت‌های کار اختصاص‌یافته به آموزش و سلامت از ۱۱ درصد به ۴۳ درصد برسد. رکن چهارم، تغییر الگوی خوراک و احیای جنگل‌هاست؛ ممنوعیت کامل جنگل‌زدایی از سال ۲۰۳۰ و بازگشت تدریجی پوشش جنگلی جهان به سطح سال ۱۹۰۰، که مستلزم کاهش ۲۵ درصدی مراتع و تولید گوشت در جهان است.

گذار سریع به انرژی‌های پاک گزارش تأکید می‌کند که کفایت به تنهایی کافی نیست و این امر باید با گذار سریع انرژی همراه شود. در سناریوی گذار سریع، سهم سوخت‌های فسیلی در تقاضای انرژی جهان از ۶۹ درصد در سال ۲۰۲۵ به کمتر از ۲۰ درصد در سال ۲۰۵۰ و به صفر تا پیش از پایان قرن کاهش می‌یابد. الکتروسیسته کم‌کربن (تجدیدپذیرها و انرژی هسته‌ای) نیز ۷۸ درصد از تقاضای انرژی را در سال ۲۱۰۰ تأمین می‌کند. گزارش سه سناریو را مقایسه می‌کند. در سناریوی ادامه سیاست‌های فعلی (بدون کفایت و با گذار کند)، دمای جهان تا ۲۱۰۰ به ۴٫۸ درجه می‌رسد که فاجعه‌بار است. اگر فقط کفایت اعمال شود و گذار انرژی سریع نباشد، دما به ۳٫۳ درجه محدود می‌شود که همچنان بسیار بالاست. اما در سناریوی همگرایی پایدار که تلفیقی از کفایت و گذار سریع است، دمای جهان به ۱٫۸ درجه می‌رسد.

صندوق جهانی عدالت مهم‌ترین بخش این طرح، تأسیس «صندوق جهانی عدالت» است. یک نهاد بین‌المللی جدید که مسئول جمع‌آوری مالیات جهانی بر ثروت و درآمد، مدیریت صندوق سرمایه‌گذاری جهانی و توزیع «سود سهام کشورها» به ازای هر نفر به طور مساوی در همه کشورهای است. هزینه‌های سالانه این صندوق به طور متوسط ۱۰٫۳ درصد از تولید ناخالص جهان در دوره ۲۰۲۶ تا ۲۰۶۰ خواهد بود. این رقم در مقایسه با مجموع کمک‌های توسعه‌ای و بودجه سازمان ملل و صندوق بین‌المللی پول که در مجموع کمتر از ۰٫۴ درصد تولید ناخالص جهان است، یک جهش عظیم محسوب می‌شود. اما گزارش تأکید می‌کند که این مقدار سرمایه‌گذاری ضروری است، زیرا سرمایه‌گذاری اقلیمی به تنهایی سالانه به سه تا چهار درصد تولید ناخالص جهان نیاز دارد.

مالیات جهانی بر ثروت به صورت پلکانی طراحی شده است؛ از نرخ صفر برای ثروت کمتر از ده برابر میانگین جهانی (حدود ۱٫۱ میلیون یورو) تا نرخ ۲۰ درصد برای

میلیاردرها (ثروت بیش از ۵۵۰ میلیون یورو). مالیات بر درآمد نیز از نرخ صفر برای درآمد کمتر از هفت برابر میانگین جهانی تا نرخ ۹۰ درصد برای درآمدهای بالاتر از ۱۰۶ میلیون یورو در سال طراحی شده است. صندوق سرمایه‌گذاری جهانی که در سال‌های نخست از محل انباشت درآمدهای مالیاتی تغذیه می‌شود، تا سال ۲۰۳۵ به دارایی معادل شصت درصد تولید ناخالص جهان (حدود ده درصد کل سرمایه جهان) می‌رسد و سپس در همین سطح تثبیت می‌شود. تا سال ۲۰۵۰، بیش از سه‌چهارم منابع صندوق جهانی عدالت از محل درآمد سرمایه‌گذاری تأمین می‌شود و تا سال ۲۱۰۰ همه منابع از این محل خواهد بود.

مسیر طولانی برابری فرصت‌ها سود سهام کشوری (پولی که صندوق جهانی عدالت هر سال به ازای هر نفر به طور مساوی به همه کشورهای جهان پرداخت می‌کند) برای کشورهای ثروتمند سهم ناچیزی از تولید ناخالص را تشکیل می‌دهد (حدود ۲٫۲ درصد در آمریکا شمالی) و در کشورهای فقیر سهم بزرگی (۸٫۸ درصد در آفریقای جنوب صحرا). این یعنی اگر سود سهام کشوری ۵۰۰ یورو به ازای هر نفر باشد، در آمریکا که تولید ناخالص داخلی سرانه حدود ۶۰،۰۰۰ یورو است، این ۵۰۰ یورو فقط ۰٫۸ درصد اقتصاد است. اما در نیجریه با GDP سرانه ۵،۰۰۰ یورو، همین ۵۰۰ یورو یعنی ۱۰٪ اقتصاد آن کشور با این حال، گزارش در ادامه می‌نویسد که حتی این حجم عظیم منابع نیز برای دستیابی به برابری کامل فرصت‌ها در آموزش و سلامت در چند دهه آینده کافی نیست. امروز، سرانه مخارج آموزش در آفریقای جنوب صحرا ۲۰۹ یورو و در آمریکا شمالی ۴۱۴۱ یورو است، که نشان‌دهنده شکافی ۲۰ برابری است. سرانه مخارج سلامت نیز ۱۱۳ یورو در برابر ۸۳۰ یورو است، شکافی هشتاد برابری را نمایان می‌کند. گزارش پیش‌بینی می‌کند که با اتکا به صندوق جهانی عدالت، این شکاف تا سال ۲۰۵۰ به حدود یک به سه کاهش می‌یابد و تا سال ۲۱۰۰ کاملاً از بین می‌رود.

کاهش فاصله طبقاتی یکی از مهم‌ترین هدف‌هایی که این گزارش دنبال می‌کند، کم کردن فاصله طبقاتی درون خودکشورها است. برنامه‌ریزی برای آینده این است که بعد از کسر مالیات‌ها، بیشترین درآمد یک فرد ثروتمند در یک کشور، حداکثر ۵ برابر درآمد یک فرد معمولی باشد (نسبت ۱ به ۵). امروز اما وضعیت متفاوت است، چون ۱۰ درصد از ثروتمندترین مردم جهان، بیش از نیمی از کل درآمد جهانی (۵۲ درصد) را تصاحب می‌کنند، در حالی که سهم ۵۰ درصد فقیرترین مردم از کل درآمد جهان فقط ۸ درصد است. این طرح می‌خواهد سهم آن ۱۰ درصد ثروتمند را به ۱۸ درصد برساند و سهم ۵۰ درصد فقیر را بیش از ۴ برابر کند تا به ۳۸ درصد برسد.

در بخش ثروت نیز امروز نیمی از مردم فقیر جهان، فقط ۲ درصد از کل ثروت را در اختیار دارند، درحالی‌که میلیاردرها (که جمعیتی ناچیز هستند) صاحب ۶۰٫۴ درصد ثروت جهان هستند. هدف این گزارش، رساندن سهم ۵۰

درصد فقیر از ثروت به ۳۰ درصد (یعنی ۱۵ برابر شدن) و پایین آوردن سهم میلیاردرها به ۵٫۵ درصد (یعنی بیش از ۱۰ برابر کمتر از امروز) است. این گزارش تأکید می‌کند که کاهش نابرابری نه تنها به رشد اقتصادی لطمه نمی‌زند، بلکه برعکس، تجربه کشورهای موفق اروپای شمالی و غربی در قرن بیستم نشان داد که آن‌ها با کاهش شدید فاصله طبقاتی، توانستند به بالاترین نرخ‌های رشد بهره‌وری نسبت دست پیدا کنند.

وقتی همه برنده‌اند گزارش نشان می‌دهد که اگر جهان با این برنامه پیش برود، در سطح جهان، ۸۹ درصد جمعیت درآمد خود را بیش از دو برابر می‌کنند و تنها دو درصد کاهش درآمد دارند. در جنوب جهانی نیز ۹۹ درصد جمعیت افزایش بیش از صد درصدی درآمد را تجربه می‌کنند. در آمریکای شمالی، ۴۵ درصد جمعیت درآمد خود را بیش از دو برابر می‌کنند اما ۱۴ درصد کاهش درآمد دارند که عمدتاً در بالاترین دهک‌های درآمدی قرار دارند. با این حال، وقتی ارزش اوقات فراغت (ناشی از کاهش ساعت کار) و زیست‌پذیری سیاره (جلوگیری از گرمایش فاجعه‌بار) به محاسبات اضافه شود، بیش از ۹۹ درصد جمعیت جهان وضعیت بهتری نسبت به امروز خواهند داشت، حتی در ثروتمندترین مناطق.

اصلاح ساختار مؤسسات گزارش به شدت از ساختار فعلی مؤسسات برتون وودز یعنی صندوق بین‌المللی پول (IMF) و بانک جهانی انتقاد می‌کند. مشکل اساسی این است که در این دو نهاد، رأی هر کشور بر اساس قدرت اقتصادی‌اش تعیین می‌شود، نه جمعیتش. به همین دلیل امروز کشورهای اروپا و آمریکای شمالی با وجود اینکه فقط حدود ۱۴ درصد جمعیت جهان را دارند، بیش از ۵۵ درصد آرا را در اختیار گرفته‌اند؛ یعنی چهار برابر سهم جمعیتی خود رأی دارند. در مقابل، آفریقای جنوب صحرا با ۱۵ درصد جمعیت جهان، فقط حدود ۴ درصد آرا دارد؛ یعنی تنها یک‌چهارم سهم جمعیتی خود رأی دارد. گزارش این وضعیت را «پلوتوکراسی جهانی» یا «حکومت ثروتمندان بر جهان» می‌نامد و پیشنهاد می‌کند حداکثر تا سال ۲۰۵۰ به نظام «یک نفر، یک رأی» گذار کنیم.

گزارش جهانی عدالت ۲۰۲۶ در پایان خود تأکید می‌کند که ساختن قرن بیست و یکمی که هم از نظر اقلیمی زیست‌پذیر باشد و هم از نظر اقتصادی عادلانه، از نظر فنی و علمی کاملاً امکان‌پذیر است. آنچه در این مسیر مانع ایجاد می‌کند، نه مشکلات فنی، بلکه یک انتخاب سیاسی و کار دشوار ائتلاف‌سازی میان ملت‌هاست. این گزارش تأکید می‌کند که بدون جنبش شهروندی قدرتمند و شبکه‌ای از اتحادیه‌های کارگری و احزاب سیاسی، هیچ تغییر بنیادینی رخ نخواهد داد. این گزارش نه صرفاً یک سند علمی، بلکه مانیفستی برای بازتوزیع رادیکال ثروت، دموکراتیزه کردن نهادهای جهانی و تغییر بنیادین رابطه انسان با طبیعت و با یکدیگر است و اکنون نوبت جنبش شهروندی جهانی است که این طرح را از روی کاغذ به میدان عمل بیاورد.

هم‌زمان افزایش تاب‌آوری نظام‌های کشاورزی و غذایی، دو روی یک سکه هستند. این هشدار در واقع یادآور این حقیقت است که هرگونه اختلال در شرایط حیاتی اقتصاد جهانی، پیش از آنکه در بازارهای انرژی نمایان شود، خود را بر سفره مردم و امنیت غذایی جوامع نشان خواهد داد.

تنگه هروم، امنیت غذایی و هشدار فائو به جهان

محصولات زراعی و در نهایت کاهش تولید غذا شود. به همین دلیل مدیرکل فائو بر ضرورت استفاده کارآمد و بهینه از کودها تأکید کرده است. سوم، افزایش آسیب‌پذیری کشورهای واردکننده غذا، بسیاری از کشورهای جهان، به ویژه در خاورمیانه، آفریقا و بخش‌هایی از آسیا، وابستگی بالایی به واردات غلات، نهادهای دامی و کود دارند. اختلال در تجارت جهانی می‌تواند موجب افزایش قیمت مواد غذایی، تشدید ناامنی غذایی و حتی بروز ناآرامی‌های اجتماعی شود. برای ایران نیز این هشدار دارای پیام‌های مهمی است. شرایط کنونی ضرورت حرکت به سمت کشاورزی تاب‌آور و پایدار، افزایش بهره‌وری نهادهای، توسعه کشاورزی بوم‌سازگار، حفاظتی، مدیریت بهینه مصرف کود و آب، جلوگیری از فرسایش خاک، حفظ حاصلخیزی خاک و کاهش وابستگی به نهادهای وارداتی را بیش‌ازپیش نمایان می‌کند. در چنین شرایطی، فناوری‌های کم‌هزینه و پایدار مانند کشاورزی حفاظتی، کشت مستقیم یا بی‌خاک‌ورزی، حفظ و استفاده از بقایای گیاهی،

منابع مورد نیاز تولید غذا در جهان محسوب می‌شود. عبور حدود ۲۵ درصد صادرات نفت خام جهان، ۲۰ درصد صادرات گاز طبیعی مایع (LNG)، ۲۰ تا ۳۰ درصد تجارت جهانی کودهای شیمیایی و نزدیک به ۵۰ درصد صادرات گوگرد از این مسیر، اهمیت بی‌نهایت آن را برای بخش کشاورزی آشکار می‌سازد. از منظر فنی، سه حلقه اصلی زنجیره تولید غذا تحت‌تأثیر اختلال احتمالی در تنگه هروم قرار خواهند گرفت:

نخست؛ افزایش هزینه انرژی در کشاورزی. نفت و گاز نقش مستقیمی در تولید، فرآوری، حمل‌ونقل و نگهداری محصولات کشاورزی دارند. افزایش قیمت انرژی به سرعت هزینه تولید غذا را در سراسر جهان افزایش می‌دهد و فشار مضاعفی بر مصرف‌کنندگان، به ویژه در کشورهای درحال توسعه، وارد می‌کند. دوم؛ بحران در بازار کودهای شیمیایی. بخش عمده‌ای از کودهای نیتروژنی، فسفاته و گوگردی به انرژی و تجارت بین‌المللی وابسته هستند. هرگونه اختلال در تأمین این نهادهای می‌تواند موجب کاهش مصرف کود، افت عملکرد

محمد اسماعیل اسدی | پژوهشگر ارشد کشاورزی حفاظتی

آخرین دبیرکل سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (فائو) در روز دوشنبه ۱۸ خرداد ۱۴۰۵ در افتتاح یک‌صد و هشتاد و یکمین نشست شورای فراتر از یک هشدار سیاسی یا اقتصادی، در واقع هشدار راهبردی درباره آینده امنیت غذایی جهان است. او با صراحت اعلام کرد که «بسته‌شدن تنگه هروم یک مسئله منطقه‌ای نیست، بلکه یک خطر جهانی برای امنیت غذایی است.» این گزاره نشان می‌دهد که امنیت غذایی در قرن بیست و یکم بیش از هر زمان دیگری به شبکه‌های پیچیده انرژی، تجارت و نهادهای کشاورزی وابسته شده است. تنگه هروم تنها یک گذرگاه دریایی برای انتقال نفت نیست؛ این آبره حیاتی، شریان اصلی جابه‌جایی بخش قابل‌توجهی از

امنیت غذایی درهم‌تنیدگی عمیقی با امنیت انرژی تجارت جهانی، تغییر اقلیم و ثبات ژئوپلیتیکی دارد جهان امروز بیش از هر زمان دیگری به این واقعیت نیاز دارد که حفاظت از مسیرهای حیاتی تجارت و افزایش تاب‌آوری نظام‌های کشاورزی و غذایی دوروی یک سکه هستند

"تجدید آگهی مزایده عمومی شهرداری ازنا (نوبت دوم)"

شهرداری ازنا در نظر دارد از طریق برگزاری مزایده در مورد پروژه ذیل اقدام نماید لذا از کلیه متقاضیان دعوت بعمل می‌آید حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز کاری پس از انتشار آگهی نوبت دوم که یک هفته پس از انتشار این آگهی که در همین روزنامه به چاپ میرسد به آدرس www.setadiran.ir سامانه ستاد مراجعه و اسناد شرکت در مزایده مذکور را دریافت نموده و پس از تکمیل در مهلت قانونی در پاکت مهروروم شده (سپرده) را به دبیرخانه شهرداری تحویل نمایند.

- ۱- مزایده زمین‌های موسوم به ۲۸ هکتاری مجتمع اقتصادی **شرایط و مدارک لازم:**
- ۱- دادن برگه پیشنهاد قیمت به همراه سپرده نقدی یا ضمانتنامه معتبر بانکی بنام شهرداری ازنا که نباید از ۵٪ مبلغ کل برآورد اولیه کمتر باشد. شماره حساب ۰۶/۷۷۱۳۳۷۰۶/۰۶ نزد بانک ملی ازنا
- ۲- سپرده برندگان اول و دوم در صورت انصراف به ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد.
- ۳- شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار می‌باشد.
- ۴- حداقل تعداد پیشنهادهای دریافت شده جهت بازگشایی ا فقره پاکت می‌باشد.
- ۵- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در سامانه ستاد موجود می‌باشد.
- ۷- پرداخت کلیه هزینه‌های قانونی و غیره... بعدده برنده مزایده می‌باشد.
- ۸- **زمان اولین انتشار آگهی:** ۱۳/۰۵/۱۴۰۵
- ۹- **مهلت دریافت اسناد:** ۱۹/۰۳/۱۴۰۵
- ۱۰- **مهلت ارسال پاکت‌های پیشنهادی:** ۳۱/۰۳/۱۴۰۵
- ۱۱- **زمان بازگشایی پاکت‌ها:** ۰۳/۰۴/۱۴۰۵
- ۱۲- **زمان اعتبار پیشنهاد:** ۰۲/۰۳/۱۴۰۵

تلفن تماس شهرداری ازنا ۰۶۶۴۳۴۲۵۱/۰۶۶۴۳۴۲۵۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳/۰۳/۱۴۰۵ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۰/۰۳/۱۴۰۵

منوچهر حسنی گریبی - شهردار ازنا

آگهی شرکت در مناقصه عمومی نوبت اول

شهرداری ازنا در نظر دارد به اساس مجوز شورای محترم اسلامی شهر به شماره ۱۴۰۴/۱۴۹۳/۰۴ مورخ ۲۰/۰۴/۱۴۰۴ و تأییدیه کمیته انطباق فرمانداری به ۱۴۰۴/۱۴۰۴/۰۲ انجام کلیه امورات شهری و فضای سبز و امورات خدماتی و عمرانی سطح شهر ازنا را به پیمانکار واجدالشرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان شرکت در مناقصه عمومی دعوت بعمل می‌آید ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم که یک هفته پس از انتشار این آگهی که در همین روزنامه به چاپ می‌رسد اسناد شرکت در مناقصه را از طریق سامانه ستاد به آدرس www.setadiran.ir دریافت نموده و پس از تکمیل آنها و قبل از انقضای مهلت قانونی در پاکت مهروروم‌شده به دبیرخانه شهرداری تحویل نمایند.

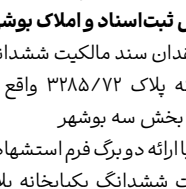
شرایط شرکت در مناقصه:

- ۱- دادن برگه پیشنهاد قیمت به همراه سپرده که از ۵٪ (پنج درصد) مبلغ برآورد اولیه هر پیمان کمتر نباشد به‌صورت نقدی و یا ضمانتنامه معتبر بانکی (شماره حساب ۰۶/۷۷۱۳۳۷۰۶/۰۶ بانک ملی شعبه آزادی به نام شهرداری ازنا).
- ۲- شرکت برنده مناقصه می‌بایست، نسبت به پرداخت دو ماه حقوق کارگران تحت پیمان خود را، در هر زمان که شهرداری صلاح بداند اقدام نماید و شهرداری نیز به محض تأمین اعتبار مبلغ مربوط به ماه مذکور را به پیمانکار پرداخت نماید.
- ۳- پیمانکار می‌بایست دارای صلاحیت کار از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، اداره کار و امور اجتماعی و توانایی لازم جهت انجام کارها و همچنین سابقه کاری مرتبط با موضوع قرارداد را داشته باشد.
- ۴- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به مناقصه در اسناد مناقصه و دفترچه پیمان مندرج است.
- ۵- پرداخت هزینه‌های آگهی و کلیه هزینه‌های جانبی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۶- شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
- ۷- سپرده برندگان اول، دوم و سوم در صورت انصراف به ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد.
- ۸- به پیشنهادات مبهم، مخدوش، مشروط، فاقد سپرده و یا رسیده بعد از مهلت قانونی ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- ۹- شرکت‌کنندگان مجاز می‌باشند جداگانه در آتیتم‌های موضوع استعمال بیهانه نیروهای جمعی (خدمات شهری، فضای سبز و امورات خدماتی و عمرانی شرکت نمایند
- ۱۰- **زمان اولین انتشار آگهی:** ۲۰/۰۳/۱۴۰۵
- ۱۱- **مهلت دریافت اسناد:** ۲۷/۰۳/۱۴۰۵
- ۱۲- **مهلت ارسال پاکت‌های پیشنهادی:** ۰۷/۰۴/۱۴۰۵
- ۱۳- **زمان بازگشایی پاکت‌ها:** ۰۴/۰۴/۱۴۰۵ - **زمان اعتبار پیشنهاد:** ۰۹/۰۴/۱۴۰۵

تلفن: ۰۶۶۴۳۴۲۵۱/۰۶۶۴۳۴۲۵۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۲۰/۰۳/۱۴۰۵ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۷/۰۳/۱۴۰۵

منوچهر حسنی گریبی - شهردار ازنا

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک بوشهر

آگهی فقدان سند مالکیت شش‌دانگ یکباخانه پلاک ۳۲۸۵/۷۲ واقع در بزرگان بخش سه بوشهر آقای حمید عبد علی پور با ارائه دوبرگ فرم استشهادیه اعلام نموده سند مالکیت شش‌دانگ یکباخانه پلاک ۳۲۸۵/۷۲ واقع در بزرگان بخش سه بوشهر در دفتر املاک الکترونیکی ۱۳۹۶۲۰۳۳۴۰۲۰۰۰/۲۹ ۱۳۹۶۲۰۳۳۴۰۲۰۰۰/۲۹ نام آقای حمید عبد علی پور ثبت و صادر گردیده است سپس نامبرده به موجب درخواست شماره ۱۳۹۶۲۰۳۳۴۰۲۰۰۰/۲۹ مورخه ۰۹/۰۳/۱۴۰۵ اعلام نموده سند مذکور در اثر جابجایی مفقود گردیده است و درخواست صدور المثنی سند مالکیت مذکور را نموده لذا مراتب طبق اصلاح تبصره یک اصلاحی ماده ۱۱۰ آیین نامه قانون ثبت اعلام می‌شود که هر کس نسبت به ملک مورد آگهی معامله‌ای نموده و یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد تا ده روز پس از انتشار این آگهی به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دشتستان مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت و یا سند معامله تسلیم نماید چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نشود المثنی سند طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد شد

تاریخ انتشار آگهی: ۲۰/۰۳/۱۴۰۵

حمیدرضا باقرپور
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دشتستان
از طرف، مرتضی قاسمی
شناسه آگهی: ۲۲۰۱۳۷۶

| بوشهر

تعمیرات اساسی ۲ سکوی پارس جنوبی پایان یافت

زهرا ماندانیان فرد– رئیس عملیات تولید سکوهای ناحیه یک پارس جنوبی گفت: تعمیرات اساسی دو سکوی گازی ناحیه یک پارس جنوبی با اجرای بیش از هزار و ۵۰۰ دستورکار عملیاتی و ثبت بیش از پنج هزار نفرساعت کار، با موفقیت به پایان رسید.
علی عادل‌نیک اظهار کرد: عملیات تعمیرات اساسی این دو سکو طی ۱۵ روز و با تلاش تیم‌های تخصصی انجام شد و با موفقیت به پایان رسید.

او افزود: در تعمیرات اساسی یکی از سکوها، ۷۴۶ دستورکار تعمیراتی و ۴ هزار و ۲۸۴ نفرساعت کار اجرایی شد که شامل ۶۴ دستورکار مکانیکی، ۵۷۵ دستورکار ابزار دقیق، ۴۳ دستورکار کارگاهی، ۴۶ دستور کار بازرسی و ۱۸ دستور کار در حوزه برق بوده است. عادل‌نیک ادامه داد: در سکوی دوم نیز ۸۰۶ دستور کار و ۴ هزار و ۸۷۰ نفرساعت کار ایمن انجام شد که شامل ۱۲۷ دستور کار مکانیکی، ۵۸۵ دستور کار ابزار دقیق، ۴۴ دستور کار کارگاهی، ۴۶ دستور کار بازرسی و ۴ دستور کار برق بوده است.

او با اشاره به اقدامات انجام‌شده در این دوره تعمیراتی گفت: کالیبره کردن شیرهای اطمینان، نصب سیستم جرقه‌زن فلر و جوشکاری خطوط از مهم‌ترین فعالیت‌های اجرا شده در این سکوها بوده است.

رئیس عملیات تولید سکوهای ناحیه یک پارس جنوبی با بیان اینکه تعمیرات با هدف آمادگی تولید در فصل زمستان انجام شده است، افزود: باوجود محدودیت‌ها، اولویت‌بندی تعمیرات به‌گونه‌ای انجام شد که پایداری تولید گاز حفظ شود.

| اصفهان

بازار بین‌المللی گل‌وگیاه سپاهان قطب خیال‌انگیز گردشگری

همین توکلی فرد – برای نخستین‌بار در کشور بازار بین‌المللی گل‌وگیاه سپاهان به مقصدی برای گردشگری گل و طبیعت بدل شده است و محیطی امن و چشم‌نواز برای خانواده‌ها مهیا کرده تا در هیاهوی زندگی مدرن، لحظاتی سرشار از آرامش را تجربه کنند، براییی رویداها، بازدیدهای گروهی و خدمات تفریحی رایگان، این فضا را به یک مقصد گردشگری در استان اصفهان تبدیل کرده است.

مهندس سید محمد رقیب مدیرعامل بازار بین‌المللی گل‌وگیاه سپاهان و علی فولادی رئیس هیئت‌مدیره بازار بین‌المللی گل‌وگیاه سپاهان (تولیدکننده گل‌وگیاه زینتی) با بیان اینکه این مجموعه با داشتن ۱۶۰ سهام‌دار در فضایی افزون بر پنج هکتار دارای ۴۰۰ غرفه شامل سالن‌های مجزای گل‌های فصلی، سالن سرشاخه بریده، سالن گل آپارتمانی و سالن‌های ابزار و ملزومات، ارگ گل و بخش اداری و پارکینگ در خدمت عموم مردم قرار دارد.

مدیرعامل بازار بین‌المللی گل‌وگیاه سپاهان افزود: امروز این

| پیام ایران

| چهارمحال‌وبختیاری

۳۴۰هکتار از اراضی جنگلی چهارمحال‌وبختیاری در معرض خطر حریق هستند

شاه وردی – مدیرکل منابع طبیعی و آب‌بخرداری چهارمحال‌وبختیاری گفت: مجموع مساحت مناطق جنگلی استان حدود ۳۴۰ هزار هکتار است که این مناطق در معرض خطر حریق هستند. اصغر احمدی در خصوص مناطق در معرض خطر وقوع حریق در جنگل‌های چهارمحال‌وبختیاری، اظهار کرد: بیشترین وقوع حریق در مناطق جنگلی شهرستان‌های خانیروز، لردگان، کوهرنگ و همچنین مراغ شهرستان شهرکرد وارد اتفاق می‌افتد.

مدیرکل منابع طبیعی و آب‌بخرداری چهارمحال‌وبختیاری با بیان اینکه بیشترین موارد آتش‌سوزی در شهرستان‌های جنگلی استان و تحت حفاظت سازمان محیط‌زیست و منابع طبیعی رخ می‌دهد، تصریح کرد: مجموع مساحت مناطق جنگلی استان حدود ۳۴۰ هزار هکتار است.

او با اشاره به اقدامات انجام‌شده برای آمادگی در زمان وقوع آفود: دوره‌های آموزشی در این زمینه برگزار شده و امکانات پیشگیرانه نیز فراهم و در اختیار دهیارهای و بخشدارهای قرار گرفته است، همچنین وسایل اطفا حریق که نیاز به تعمیر داشتند، تعمیر شده‌اند تا نیروها در اولین فرصت درمحل حادثه حاضر شوند و عملیات اطفا انجام شود.

احمدی ادامه داد: یکی از موضوعات مهم، همکاری جوامع محلی در اطفا حریق است، چراکه این گروه‌ها نخستین افرادی هستند که به محل حادثه دسترسی دارند و تجربه نشان داده بیشترین کمک در اطفا‌ی حریق از طرف آن‌ها انجام می‌شود، در همین راستا تجهیزات لازم نیز در اختیار دهیارهای‌ها و بخشدارهای‌ها قرار گرفته است.

۷

| زنجان

دغدغه بزرگ هنرمندان ملیله و انگشترساز زنجان تهیه نقره خام برای تولید است

قاسم‌پور – معاون صنایع دستی و هنرهای سنتی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان زنجان گفت: دغدغه بزرگ هنرمندان ملیله و انگشترساز زنجان، تهیه نقره خام برای تولید اثر و سپس فروش آن است که به دلیل افزایش چشمگیر قیمت نقره، مشکلات جدی برای فعالان این رشته‌ها ایجاد کرده است.

داریوش نادری در آستانه روز جهانی وهفته صنایع‌دستی در نخستین نشست ایجاد شکل حرفه‌ای صنایع دستی استان با حضور هنرمندان رشته‌های ملیله و انگشترسازی و باهدف بررسی مسائل، مشکلات و ارائه راهکارهای اجرایی، اظهار کرد: زنجان شهر جهانی ملیله است و ما تلاش‌های بسیاری برای ثبت جهانی این شهر انجام داده‌ایم؛ بنابراین امروز باید اقداماتی انجام دهیم که خروجی آن برای هنرمندان استان ثربخش و اثرگذار باشد.

او با اشاره به شنیدن نظرات و مسائل مطرح‌شده از سوی هنرمندان حاضر در جلسه، تصریح کرد: همه تلاش خود را برای رفع موانع، کاهش مشکلات و حمایت از هنرمندان صنایع‌دستی استان زنجان به کار خواهیم بست.

نادری ادامه داد: تشکیل تشکل‌های حرفه‌ای می‌تواند زمینه‌ای برای انسجام بیشتر هنرمندان، پیگیری مطالبات صنفی و تقویت جایگاه صنایع دستی زنجان در سطح ملی و بین‌المللی باشد. معاون صنایع دستی و هنرهای سنتی استان زنجان تأکید کرد: حرکت در مسیر حمایت از هنرمندان و توسعه صنایع دستی، در راستای شعار امسال «صنایع‌دستی، اصالت، هویت و اقتصاد خلاق» دنبال می‌شود.

| البرز

خانه آیت‌الله طالقانی تا پایان شهریور به موزه تبدیل می‌شود

منصوریار– معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی البرز گفت: خانه تاریخی آیت‌الله طالقانی تا پایان شهریورماه سال جاری به موزه‌ای برای صنایع‌دستی تخصصی‌یافته است که این شخصیت برجسته تبدیل و آماده بهره‌برداری خواهد شد.

شهپاز محمودی با اشاره به جایگاه ویژه خانه تاریخی

آیت‌الله طالقانی در میراث‌فرهنگی استان، اظهار کرد: منزل مرحوم آیت‌الله طالقانی یکی از ارزشمندترین و شاخص‌ترین بناهای تاریخی استان محسوب می‌شود که علاوه بر برخورداری از ویژگی‌های معماری و هویتی، به‌واسطهٔ انتساب به یکی از شخصیت‌های تأثیرگذار تاریخ معاصر ایران از اهمیت فرهنگی و اجتماعی ویژه‌ای برخوردار است.

او افزود: این مجموعه در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده و همین موضوع مسئولیت دستگاه‌های متولی را برای حفاظت، نگهداری و احیای آن دوچندان کرده است. اداره کل میراث‌فرهنگی البرز نیز با همین رویکرد، حفظ و بهره‌برداری فرهنگی از این بنای ارزشمند را در دستور کار قرار داده است.

محمودی تصریح کرد: امروز نگاه ما به آثار تاریخی، نگاهی مبتنی بر احیای هویت و بازگرداندن آن‌ها به چرخه زندگی فرهنگی جامعه است. خانه آیت‌الله طالقانی نیز می‌تواند به مرکزی برای معرفی اندیشه‌ها، فعالیت‌ها و نقش این شخصیت برجسته در تحولات سیاسی و اجتماعی کشور تبدیل شود.

معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی البرز ادامه داد: در همین راستا، نشست مشترکی با فرزند مرحوم آیت‌الله طالقانی برگزار شد و طی آن درباره نحوه اجرای طرح مرمت، بازسازی، ساماندهی فضاها و همچنین چگونگی استقرار آثار و اسناد مرتبط با ایشان

«علی حسن» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی زار» بمساحت «۳۰۸۷۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۱۳» فرعی از «۹۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»
۴. تقاضای «علیرضا آبکتی» فرزند «علی حسن» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی زار» بمساحت «۲۷۱۱۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۱۴» فرعی از «۹۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»
۵. تقاضای «نادر زند لشنی» فرزند «خدا رجم» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۷۲۷۸٫۸۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۲» فرعی از «۸۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمدحسین کمره زند لشنی»
۶. تقاضای «حمید اسداللهی» فرزند «رضا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۱۷۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۵» فرعی از «۶۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمدحسین کمره فرزند قربانی»
۸. تقاضای «حمید اسداللهی» فرزند «رضا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۱۷۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۶» فرعی از «۶۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمدحسین کمره فرزند قربانی»
۹. تقاضای «حمید اسداللهی» فرزند «رضا»

مالکیت مالک اولیه «عیدی لطفی سگوند»
۴ – تقاضای «آقای امیدعلی عظیمی فر» فرزند «صدید علی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۳۴۹٫۸۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۶۱۴» فرعی از «۳۳» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صدید علی سگوند»
۵ – تقاضای «آقای حامد حافظی» فرزند «شکرالله» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۱۶٫۵۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۸» فرعی از «۱۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»
۶– تقاضای «آقای علی حسن روئین» فرزند «حسن» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۴۸۲٫۶۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۳۴» فرعی از «۳» اصلی واقع در بخش «۱۰» خروجی از مالکیت مالک اولیه «بزرگ بیرانوندی»

روزنامه پایما

| خبر

صدور موافقت برای ۶ طرح گردشگری در کردستان

کردستان، نوشادی – معاون گردشگری اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی کردستان گفت: با صدور موافقت اصولی برای اجرای ۶ طرح گردشگری در استان و سرمایه‌گذاری ۱۱۵ میلیاردتومان در این بخش، زمینه اشتغال مستقیم ۶۵ نفر فراهم می‌شود. آرمان وطن‌دوست اظهار کرد: در راستای توسعه زیرساخت‌های گردشگری و حمایت از سرمایه‌گذاران این حوزه، ۱۴ طرح گردشگری در کمیته فنی استان موردبررسی کارشناسی قرار گرفت. معاون گردشگری کردستان افزود: پس از انجام ارزیابی‌های تخصصی و بررسی شاخص‌های فنی، اقتصادی و اجرایی، برای ۶ طرح گردشگری شامل مجتمع پذیرایی، واحد پذیرایی و واحد بوم‌گردی در شهرستان‌های سقز، میروان و سنندج موافقت اصولی صادر شد.

او با اشاره به حجم سرمایه‌گذاری این پروژه‌ها عنوان کرد: مجموع سرمایه‌گذاری پیش‌بینی شده برای اجرای این طرح‌ها ۱۱۵ میلیارد تومان است که نقش مؤثری در توسعه زیرساخت‌های گردشگری و رونق اقتصادی استان دارد.

وطن‌دوست یادآور شد: با بهره‌برداری از این طرح‌ها، برای ۶۵ نفر بصورت مستقیم اشتغال ایجاد می‌شود و ظرفیت خدمات‌رسانی به گردشگران در مناطق مختلف استان نیز افزایش می‌یابد.

|

رایزنی برای شتاب‌بخشی به پروژه‌های کلان سیستان و بلوچستان

سیستان و بلوچستان، عباس‌نژاد– استاندار سیستان و بلوچستان با تأکید بر ضرورت تسریع در اجرای پروژه‌های راهبردی استان گفت: ظرفیت‌های معدنی، مزی و ترانزیتی سیستان و بلوچستان باید در خدمت ایجاد اشتغال، توسعه زیرساخت‌ها و افزایش رفاه مردم قرار گیرد. منصور بیچار در دیدار با وزیران و مدیران محترم، معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت و معین این وزیرانخانه در استان با اشاره به اهمیت اجرای مصوبات سند توسعه استان، بر ضرورت تأمین منابع مالی پروژه‌های پیشران و رفع موانع سرمایه‌گذاری تأکید کرد. او با بیان اینکه بخشی از طرح‌های بزرگ استان برای ورود به مرحله اجرا و بهره‌برداری نیازمند حمایت‌های ملی هستند، افزود: توسعه سیستان و بلوچستان نیازمند نگاه ویژه به پروژه‌هایی است که می‌تواند به‌عنوان موتور محرک اقتصاد استان عمل کنند. استاندار سیستان و بلوچستان با اشاره به ظرفیت‌های گسترده معدنی استان اظهار کرد: معادن بزرگ استان از جمله معدن مس چانچا و معدن طلاي تفتان از مهم‌ترین ظرفیت‌های اقتصادی منطقه به شمار می‌روند و باید زمینه بهره‌برداری مؤثر از این ظرفیت‌ها باهدف ایجاد اشتغال پایدار و توسعه صنایع پایین‌دستی فراهم شود.

نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۱۹۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۷» فرعی از «۶۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمدحسین کمره فرزند قربانی»
۱۰. تقاضای «لیلا نیک‌آبادی» فرزند «عیدی» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۱۹۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۴» فرعی از «۶۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمدحسین کمره فرزند قربانی»
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۱۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۲۰
رضا افروغ
سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دورود
شناسه آگهی: ۲۱۸۷۳۴۲

۱۰– تقاضای «آقای علی عسگر سلاحوزری» فرزند «صدید» نسبت به «سه دانگ مشاع از شش‌دانگ زمین مزروعی» و «آقای محمدصادق سلاطی» فرزند «صدید میرزا» نسبت به «سه دانگ مشاع از شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۲۲۵۸٫۵۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۱۹» فرعی از «۱۴» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صدید سلاطی»

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۱۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۲۰

فرشاد بازوندی نژاد

رییس اداره ثبت اسناد و املاک خرم‌آباد

شناسه آگهی: ۲۱۷۵۸۳۸

نوبت دوم

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی دورود مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان مجز و رای لازم صادرگردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی‌که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می‌تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد

نوبت دوم

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی خرم‌آباد مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان مجز و رای لازم صادرگردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی‌که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می‌تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد

^[1] تقاضای «آقای امیدعلی عظیمی فر» فرزند «صدید علی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۳۴۹٫۸۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۶۱۴» فرعی از «۳۳» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صدید علی سگوند»

^[2] تقاضای «آقای حامد حافظی» فرزند «شکرالله» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۱۶٫۵۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۸» فرعی از «۱۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

چهره | برگزاری تولد ۸۴ سالگی داود گنجه‌ای در موزه موسیقی

مراسم تولد داود گنجه‌ای، مدرس و نوازنده کمانچه و ویلن و عضو شورای عالی خانه موسیقی ایران با حضور هنرمندان و مسئولان فرهنگی در موزه موسیقی برگزار شد.

در ابتدای این مراسم، کامبیز عبدالزاده و محمدعلی نجفی‌پور، نوازنده تار به اجرای ساز و آواز پرداختند و در ادامه علی جهاندار قاسم رفعتی، حسام‌الدین سراج، داود فیاضی و حمیدرضا نوربخش (با ویلن نوازی داود گنجه‌ای) آواز خواندند.

سپس امیرعباس سجادی که اجرای این مراسم را برعهده داشت با تشکر از حضور مسئولان و هنرمندان و یادى از علی مرادخانی، گفت: بدون اطلاع استاد داود گنجه‌ای این مراسم برگزار شده است.

در ادامه، حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی ایران در سخنانی گفت: شخصیت هنری استاد داود گنجه‌ای که من بیش از بیست و اندی سال است که از نزدیک با ایشان حشر و نشر دارم، برای من نظیر است و من به جرأت می‌گویم که هیچ‌گاه در این چند دهه برای خودش چیزی نخواست و همواره دغدغه صفت، انسجام و اتحاد این نهاد را داشته و همیشه برای هنرمندان با تمام توان قدم برداشته است. ایچ‌نیمایی مدیرعامل اسبق انجمن موسیقی نیز به صفات نیکوی گنجه‌ای اشاره کرد و گفت: یکی از مهمترین ویژگی‌های استاد، میانداری اوست و ما هرگاه دچار مشکل و مسأله‌ای می‌شدیم گنجه‌ای حضور پیدا کرده و با میانداری و حسن نیت و اعتمادی که بین هنرمندان و مسئولان داشت مسائل را حل و فصل می‌کرد.

داود گنجه‌ای در ادامه با سپاسگزاری از حضار بیان کرد: سروشت آدمی هرگز قابل پیش‌بینی نیست و زندگی راهی سرآزمیز و ناشناخته است. بعد از اتفاقات و حوادثی که در دوران نوجوانی برلیم افتاد، آینده‌ای مبهم و نامعلوم برای من و خانواده‌ام ایجاد شد و هیچ‌کس فکر نمی‌کرد که برای دهه‌های متوالی خداوند به من ماموریتی فراتر از پرداختن به زندگی شخصی‌ام محول کند.

عکس نوشت | آغاز مرمت و نوسازی واحیای خانه صنعتی

خبر | وزیر ارتباطات در نخستین نشست خبری خود مطرح کرد

محدودسازی اینترنت توسعه اینترنت روستایی را کند می‌کند

او در ادامه توضیح داد: «اگر در سال ۱۴۰۴ ما شاهد محدودسازی و مسدودسازی هستیم فراموش نکنیم که در آن مقطع استفاده از وی‌پی‌ان‌ها یک موضوع سزادار بود و الآن به یک چالش حکمرانی در کشور تبدیل شده. در سال ۱۴۰۴ که موضوع سیم‌کارت‌های سفید مطرح شد، بسیاری اظهار کردند که ما سیم‌کارت سفید نداریم و از فیلترشکن استفاده می‌کنیم؛ بنابراین در یک بازه زمانی چندساله یک موضوع سزادار به ارزش تبدیل شده است. باید از این موضوعات و تجربه درس بگیریم و در راستای ارتقا حکمرانی در مسیر درستی گام برداریم.»

هاشمی اضافه کرد: «یکی از تلخ‌ترین و پرترک‌ترین سوالاتی که با آن مواجه می‌شوم این است که اینترنت تا چه زمانی وصل خواهد ماند؟ از نگاه من موضوع دردناکی است. اگر صحبت از اقتصاد دیجیتال، تکالیف مندرج در برنامه توسعه هفتم و... می‌کنیم، در رقابت با سایر کشورها این موضوع نیاز به اهتمام در پایداری ارتباطات دارد.»

به گفته او، در شرایطی که جهان با سرعت در حوزه هوش مصنوعی در حال پیشرفت است، کماکان با این موضوع درگیر هستیم که اینترنت داریم یا خیر: «امنیت اولویت مهمی است؛ اما مسئله باید به شکلی اصولی و بنیادین حل شود.»

۳ به اینترنت قبل از دی‌ماه رضایت نمی‌دهیم

یکی از پرسش‌های مطرح‌شده در این نشست وضعیت کنونی اینترنت و بازگشت آن به‌پیش از قطعی دی‌ماه بود. وزیر ارتباطات درباره وعده بازگشت اینترنت به شرایط پیش از ۱۸ دی‌ماه توضیح داد: «داده‌ها نشان می‌دهد هنوز با وضع پیش از دی‌ماه فاصله داریم، اما نگاه ما ارتقای مراتب بالاتر است و به شرایط قبل از دی‌ماه رضایت نخواهیم داد. دسترسی به اینترنت با کیفیت و بدون تبعیض برای همه، موضع همیشگی ما است.»

هاشمی درباره قطع اینترنت به بهانه امنیت به یکی از حوادث تلخ اخیر اشاره کرد: «در شرایطی که اینترنت قطع بود، متأسفانه برخی مسئولین طرز اول کشور به شهادت رسیدند؛ بنابراین اگر فکر می‌کنید با بستن اینترنت امنیت برقرار می‌شود، باید در این نگاه تجدیدنظر کنید.»

او در ادامه به عوارض فنی و ضدامنیتی طولانی‌شدن قطعی اینترنت پرداخت: «وقتی اینترنت قطع باشد، امکان دریافت آپدیت‌ها وجود ندارد. در نتیجه، طولانی‌شدن این فرآیند شبکه

داخلی را به شدت آسیب‌پذیر می‌کند که این خود یک مقوله کاملاً ضدامنیتی است.»

وزیر ارتباطات درباره احتمال قطع مجدد اینترنت نیز گفت: «محدودیت‌های دسترسی معمولاً برحسب شرایط امنیتی خاص کشور ایجاد می‌شوند، اما رویه آن باید تغییر کند. هدف وزارتخانه این است که محدودیت‌ها به حداقل برسند و در حال تدوین پیشنهادی با همکاری نهادهای امنیتی و ذی‌ربط هستیم تا مشخص شود هر محدودیتی با تشخیص کدام نهاد، چه کمته‌ای و دقیقاً برای چه بازه زمانی اعمال می‌شود.»

وزیر ارتباطات در بخش دیگری از صحبت‌های خود و در پاسخ به پرسش خبرنگاران با مقایسه سهم ۴۰ درصدی اقتصاد دیجیتال در برخی کشورها، رویه فیلترینگ در ایران را یک «خود تحریمی» دانست: «قبل از چهارم خرداد، میزان ترافیک خروجی کشور از مسیرهای غیررسمی مانند استارلینک و شبکه‌های مرزی، با ترافیک عبوری از درگاه بین‌المللی کشور برابری می‌کرد. این یک تهدید جدی برای نظام حکمرانی است. ابزارهای فنی تدوین‌شده در درازمدت به ضد خود تبدیل می‌شوند.»

۳ بازگشت ۷۸ درصد ترافیک اینترنت کشور

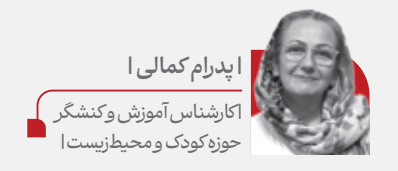
در بخش دیگری از این نشست «به‌زاد اکبری»، مدیرعامل شرکت ارتباطات زیرساخت، در پاسخ به پرسشی درباره وضعیت فعلی اینترنت کشور توضیح داد: «ترافیک اینترنت پس از بازگشایی تدریجی شبکه در حال افزایش است و اکنون به ۷۸ درصد سطح ثبت‌شده در ابتدای دی‌ماه سال گذشته رسیده است. پس از بازگشایی اینترنت، شبکه برای دوتا سه روز با اختلال‌هایی مواجه بود؛ اما به‌تدریج به وضعیت پایدارتری رسیده است. میزان ترافیک اینترنت همچنان روزانه در حال رشد است و کیفیت سرویس‌ها نیز به صورت مستمر پایش می‌شود.»

مدیرعامل شرکت ارتباطات زیرساخت از کاهش تدریجی محدودیت‌های اعمال‌شده خبر داد: «برخی محدودیت‌ها به دلیل ملاحظات خارج از وزارت ارتباطات برقرار شده بود و به‌تدریج در حال رفع شدن است.»

۳ به روستاهای صعب‌العبور اینترنت ماهواره‌ای می‌دهیم

در بخش دیگری از نشست وزیر ارتباطات با اشاره به تفکیک وظایف و کارکرد سازمان فضایی ایران و پژوهشگاه فضایی ایران توضیح داد: «این نهاد از ابتدا ساختارهای جداگانه‌ای داشته‌اند و این تفکیک به دوره پیش از دولت چهاردهم بازمی‌گردد. رویکرد فعلی نیز بر ادامه همین مسیر و استفاده از ظرفیت‌های مختلف برای توسعه صنعت فضایی است.» هاشمی با بیان اینکه بر اساس این رویکرد، سازمان فضایی نقش راهبردی و سیاست‌گذاری برنامه‌های فضایی کشور را بر عهده دارد، درحالی‌که توسعه فناوری با مشارکت دانشگاه‌ها، پژوهشگاه

دیدگاه | آموزش و پرورش در آینه کارزارهای مردمی آموزش برای زندگی یا آموزش برای آزمون؟

اپدرام کمالی | کارشناس آموزش و کنشگر حوزه کودک و محیط‌زیست

اگر کسی بخواهد بدون مراجعه به آثارها و گزارش‌های رسمی، دغدغه‌های آموزشی جامعه را بشناسد، یکی از بهترین منابع، کارزارهای مردمی است. در سال‌های اخیر، پلتفرم «کارزار» به یکی از مهم‌ترین بستریهای عمومی ثبت و پیگیری مطالبات شهروندان تبدیل شده است؛ فضایی که در آن افراد می‌توانند مسائل و نگرانی‌های خود را به مطالبه‌ای عمومی تبدیل کنند و برای آن حمایت جمعی جلب کنند. از این منظر، کارزارها فقط مجموعه‌ای از درخواست‌ها و امضاها نیستند، بلکه نوعی آرشیم اجتماعی از مسائلی هستند که در تجربه زیسته مردم به دغدغه عمومی تبدیل شده‌اند.

به همین دلیل، مرور کارزارهای مرتبط با آموزش و پرورش صرفاً بررسی چند مطالبه آموزشی نیست؛ بلکه تلاشی برای فهم این موضوع است که نظام آموزشی چه مسائلی را در زندگی دانش‌آموزان، خانواده‌ها و معلمان برسته کرده و چه چیزهایی را به مسئله عمومی تبدیل کرده است. از خلال این مطالبات می‌توان تصویری از اولویت‌ها و جهت‌گیری‌های حاکم بر آموزش و پرورش به دست آورد.

مرور کارزارهای دانش‌آموزی، تصویری تأمل‌برانگیز پیش‌روی ما قلم‌ر می‌دهد. بخش قابل‌توجهی از این مطالبات حول امتحان، نمره، معدل، کنکور و شیوه‌های ارزشیابی شکل گرفته‌اند. اعتراض به نحوه برگزاری امتحانات، تأثیر معدل در پذیرش دانشگاه، شیوه تصحیح اوراق یا سازوکارهای سنجش، حضوری پررنگ در مطالبات مردمی دارند.

این تصویر ما را به پرسشی بنیادی می‌رساند: آموزش چیست و مدرسه قرار است چه کارکردی داشته باشد؟ پاسخ به این پرسش صرفاً یک بحث نظری نیست؛ بلکه تعیین می‌کند که در مدرسه چه چیزی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ یادگیری یا نمره، پرسشگری یا حفظ‌کردن، رشد انسان یا رقابت برای کسب امتیاز؟

امروزه، یکی از مهم‌ترین کارکردهای آموزش، آماده‌کردن افراد برای زندگی در جامعه است. آموزش دیگر صرفاً به معنای انتقال دانش از معلم به دانش‌آموز نیست؛ بلکه فرآیندی است که با انسان کمک می‌کند توانایی‌های خود را پرورش دهد، هویت خویش را شکل دهد و برای مشارکت مسئولانه در زندگی اجتماعی آماده شود. مدرسه نیز فقط محل ارائه اطلاعات و آموزش کتاب‌های درسی نیست؛ فضایی است که کودکان و نوجوانان در آن اندیشیدن، همکاری، گفت‌وگو، حل مسئله، مسئولیت‌پذیری و زندگی جمعی را تمرین می‌کنند.

به همین دلیل، مدرسه در بهترین معنای خود نمونه‌ای کوچک از جامعه‌ای است که آرزو داریم در آن زندگی کنیم. اگر قرار است جامعه‌ای توسعه‌یافته، مشارکتی و انسانی داشته باشیم، نخست باید نمونه‌ای از آن را در مدرسه بسازیم. مدرسه تنها نهادی برای آموزش کودکان نیست؛ بلکه کانونی برای تکوین جامعه آینده است.

با این حال، کارزارهای مردمی نشان می‌دهند که در عمل، هنوز فاصله قابل‌توجهی میان اهداف آموزش و واقعیت نظام آموزشی وجود دارد. آنچه امروز بیش از هر چیز به مسئله عمومی تبدیل شده، نه یادگیری و پرورش، بلکه امتحان و نظام نمره‌دهی است.

این موضوع دو پرسش مهم را پیش روی ما قرار می‌دهد: چرا بخش عمده مطالبات آموزشی جامعه حول آزمون و نمره شکل گرفته است؟ و چرا در میان این همه مطالبه، سهم پرورش بسیار ناچیز است؟ پاسخ را باید در ساختار نظام آموزشی جست‌وجو کرد. جامعه نسبت به آنچه بیشترین تأثیر را بر زندگی‌اش دارد حساس می‌شود. هنگامی که موفقیت تحصیلی، انتخاب رشته، ورود به دانشگاه و بخشی از فرصت‌های آینده دانش‌آموزان به نتایج آزمون‌ها گره می‌خورد، طبیعی است که نمره به مهم‌ترین دغدغه خانواده‌ها تبدیل می‌شود. در چنین شرایطی، آزمون از یک ابزار سنجش به محور اصلی نظام آموزشی بدل می‌شود.

پژوهش‌های آموزشی سال‌هاست درباره پیامدهای چنین وضعیتی هشدار می‌دهند.

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

آگهی مفقودی

سند و برگ سبز خودرو، خودرو خودرو سواری، وانت، سیستم مزدا، تپه، بی‌بی ۲۰۰۰ آی به رنگ: قرم‌ای - آبی - متالیک، مدل: ۱۳۹۳ به شماره موتور: FEA03031 و شماره سند: MAGP2RC11EA154072 به شماره پلاک: ۱۲۲ IV ۱۷ ابران: ۷۵ به نام: محمد یا قلعه زاده مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. شهرباک

"اصلاحیه آگهی مزایده عمومی شهرداری ازنا"

شهرداری ازنا در خصوص مزایده زمینهای موسوم به ۲۸ هکتاری مجتمع اقتصادی اصلاحیه‌ای به شرح ذیل اعلام می‌دارد.

۱- مهلت دریافت اسناد: از ۱۳/۰۳/۱۴۰۵ به ۲۳/۰۳/۱۴۰۵ تغییر نمود

۲- مهلت ارسال پاکت‌های پیشنهادی: از ۳۱/۰۳/۱۴۰۵ به ۰۷/۰۴/۱۴۰۵ تغییر نمود

۳- زمان بازگشایی پاکت‌ها: از ۰۸/۰۴/۱۴۰۵ به ۰۸/۰۴/۱۴۰۵ تغییر نمود.

تلفن تماس شهرداری ازنا ۰۵۷۱۰۶۶۴۳۴۴۶

منوچهر حسنی گرپی - شهردار ازنا

حاشیه | انجمن صنفی شرکت‌های نمایش ویدیویی:

محدودیت رسانه‌های داخلی موجب تقویت شبکه‌های خارجی می‌شود

انجمن صنفی شرکت‌های نمایش ویدیویی برخط در بیانیه‌ای به مراجع ذی‌صلاح نگرانی جدی خود را نسبت به برخی رویکردها در زمینه واگذاری حق پخش رویدادهای مهم ورزشی بین‌المللی مطرح کرده است.

انجمن شرکت‌های نمایش ویدیویی در این بیانیه اعلام کرده است: بر اساس رویه‌ای که از سوی سازمان صدا و سیما مطرح شده است، به جای واگذاری سیگنال پاک (Clean Feed) مسابقات به پلتفرم‌های دارای مجوز کشور مقرر شده است محتوا صرفاً از طریق iframe و با گزارش، تبلیغات و پخش‌کننده متعلق به سازمان صدا و سیما در اختیار